

Šiame
numeryje
skaitykite:

2 psl.

Pavasarinės žemaičių
gaminų kelionės

ANGLIJOJE

JAPONIJOJE

LENKIJOJE

3 psl.

Kolektyvą stiprina
gražios tradicijos

Kur vinguriuoja Duonos
ir Pieno keliai...

Gaisras pagrasino
tėviškei

4-6 psl.

Jiems balandis –
neeilinių gimtadienių
mėnuo

SVEIKINAME
geriausius kovo
mėnesio ūkininkus
pagal skirtingas
superkamo pieno
kiekio grupes

7 psl.

Mastito formos

8 psl.

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Pavasarinės žemaičių gaminių kelionės

Prancūzai vis labiau vertina sūrį DŽIUGAS.

Degustacija Lietuvos Respublikos ambasadoje Paryžiuje.

PRANCŪZIJOJE

Šis pavasaris kietajam sūriui DŽIUGAS Prancūzijoje labai sėkmingas, nes nuo šiol jis parduodamas ir vienoje prestižiškiausių Paryžiaus parduotuvių LA GRANDE EPICERIE DE PARIS – BON MARCHÉ. Tarp visame pasaulyje pripažintų sūrių čia rasime ir mūsų lietuviškąjį. Ši parduotuvė

įtraukta į 50 būtinausių lankytinų pasaulio vietų sąrašą, tad, reikia tikėtis, greitai metu DŽIUGAS atsids tarp 50 būtinausių paragauti sūrių. Džiugu, kad prancūzai vis dažniau sugrįžta į Paryžiaus sūrio parduotuves, ieškodami unikalaus kietojo sūrio DŽIUGAS ir teiraudamiesi, kur galima nusipirkti, taip pat domisi jo kilme ir gamybos ypatumais. Galime optimistiškai

teigti, kad didieji sūrio žinovai ir mėgėjai prancūzai puikiai vertina ir palengva pripažįsta žemaitišką kietąjį sūrį DŽIUGAS.

Jau antrus metus iš eilės Prancūzijoje organizuojamas kietojo sūrio DŽIUGAS ir kitų ŽEMAITIJOS PIENO įmonės produktų pristatymas bei degustacija Lietuvos Respublikos ambasadoje Paryžiuje.

Jaukioje vakaronėje dalyvauja specializuotų sūrių parduotuvių savininkai, darbuotojai, maisto produktų distributoriai ir sūrių žinovai. Čia išsamiau atskleidžiamos ne tik ŽEMAITIJOS PIENO įmonės ir gaminamų produktų istorijos, bet ir Lietuvos vertybės bei ilgaamžės tradicijos.

(Nukelta į 2 psl.)

2015 m. I ketvirčio geriausiai ūkininkai pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes:

Stasys
Eitutis

1-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo
50 iki 199 kg
natūralaus pieno)
Tilvikų k., Vėžaičių sen.,
Klaipėdos r.

Arūnas
Zajančiauskas

2-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo
200 iki 499 kg
natūralaus pieno)
Gotautiškės k.,
Laukuvos sen., Šilalės r.

Saulijus
Kačinskas

3-ioje grupėje
(per dieną parduoda
nuo 500 iki 999 kg
natūralaus pieno)
Kiršių k., Tryškių sen.,
Telšių r.

Bronislovas
Jonikas

4-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo
1000 iki 1999 kg
natūralaus pieno)
Kontaučių k., Žlibinų
sen., Plungės r.

Vaidotas
Kiniulis

5-oje grupėje
(per dieną parduoda
nuo 2000 kg ir daugiau
natūralaus pieno)
Struikų k., Šilalės sen.,
Šilalės r.

Bronislava
Gauslienė

Geriausio
ekologiško pieno
gamintoja
Jodėnų k.,
Nausodžio sen.,
Plungės r.

Pavasarinės žemaičių gaminių kelionės

(Atkelta iš 1 psl.)

ANGLIJOJE

Kovo 22-25 dienomis Anglijoje, Londone, įvyko viena žinomiausių maisto pramonės parodų – IFE 2015. Joje ŽEMAITIJOS PIENO bendrovė pristatė ne tik platų gurmantiško sūrio DŽIUGAS asortimentą, bet ir mineralinį vandenį TICHĖ. Stendą aplankė Olandijos, Belgijos, Prancūzijos, Ispanijos, Rusijos, Jungtinės Karalystės, Italijos, Danijos, Turkijos, Suomijos, Lenkijos, Izraelio ir kitų šalių atstovai. Parodos lankytojai ypač stebėjosi neįprastu DŽIUGO ir medaus deriniu – paragavę girdavo švelniai pikantiško kietojo sūrio ir natūralaus lietuviško medaus skonio harmoniją. Daugelis teiravosi, kur galėtų įsigyti unikalaus kietojo lietuviško sūrio. Už kokybę, pakuočių išradingumą bei išskirtinumą pagyrų sulaukė ir rūkytas sūrio užkandis MILDĖ.

Parodoje užmegzta per 40 naudingų kontaktų iš 12 šalių, kurie sustiprins žemaitiškų produktų plėtrą Europoje ir kitose pasaulio valstybėse.

JAPONIJOJE

Kovo 3-6 dienomis Japonijoje, Tokijo mieste, įvyko viena žinomiausių maisto pramonės parodų Azijoje – FOOD EX JAPAN 2015, kurioje ŽEMAITIJOS PIENO bendrovė dalyvavo pirmą kartą ir pristatė ne tik platų sūrio DŽIUGAS asortimentą, plėšomas sūrio dešreles PIK-NIK, lydyto sūrio užkandžius MILDĖ, bet ir išskirti-

ne kokybe pasižymintį mineralinį vandenį TICHĖ.

Prestižinėje parodoje dalyvavo per 2900 įmonių iš 78 pasaulio šalių. Stendą aplankė Japonijos, Pietų Korėjos, Taivano, Vietnamo, Belgijos, Prancūzijos, Ispanijos ir kitų šalių atstovai. Užmegzta per 100 naudingų kontaktų, kurie sustiprins plėtrą Japonijos rinkoje ir kitose tolimosios Azijos valstybė-

se. Lankytojai žavėjosi sūrio DŽIUGAS panaudojimo galimybėmis – nuo desertų iki sūrių pagardų – noriai ragavo ir vertino sūrius.

Ypatingo susidomėjimo sulaukė Japonijoje bei Korėjoje itin populiarių plėšomų sūrio dešrelių atitikmuo PIK-NIK bei rūkytas sūrio užkandis MILDĖ, taip pat analogų neturintys MAGIJA sūreliai, lankytojus stebinę neįprastu varškės

purumu. Profesionalai gyrė ŽEMAITIJOS PIENO gaminius už unikalumą, kokybę bei pakuočių išradingumą.

Rūkyto sūrio užkandžio RAMBYNO SNACK jau galima rasti prestižinėse specializuotose par-

duotuvėse HISADA. Tai akivaizdus lietuviško sūrio įvertinimas besivystančioje Japonijos sūrio rinkoje. Po didžiulio susidomėjimo ŽEMAITIJOS PIENO gaminiiais produkcija pristatyta klientų pardavimo taškuose AKITOJE.

LENKIJOJE

Kovo mėnesį ŽEMAITIJOS PIENAS tradiciškai dalyvavo vienoje didžiausių Lenkijoje parodoje EUROGASTRO 2015. Tai bene reikšmingiausias HoReCa sektoriaus atstovų renginys Lenkijoje. Šiemet gausiai įmonės stende lankęsi kaimynų gastronomijos ekspertai ieškojo naujovių, smalsiai ir aktyviai vertino naujus ir jau žinomus pieno produktus, patys nebijodami eksperimentuoti. Vieni iš tokių

– japoniškos virtuvės Varšuvoje meistrai.

Įvertinę kietojo sūrio DŽIUGAS privalumus, japonai ėmėsi kurti naują receptą. Jau kitą dieną Lietuvos stende puikavosi sušiai. Pirmiausia suši pataluose atsirado 12 mėnesių brandintas sūris DŽIUGAS, vėliau receptas pagerintas jau 36 mėnesių brandintu sūriu DŽIUGAS su lašiša ir juodaisiais ryžiais, netrukus šauniai pavyko pagaminti ir suši su PIK-NIK plėšomo sūrio dešrelėmis.

Jau devynioliktą kartą Varšuvoje įvykusioje tarptautinėje parodoje EUROGASTRO 2015 šiemet savo produkciją pristatė 278 eksponentai iš keturiolikos pasaulio šalių. Žemaitijos gamintojų stende lankytojai galėjo susipažinti ir su kita ŽEMAITIJOS PIENO produkcija. Smalsūs naujovėms parodos dalyviai su malonumu ragavo MILDĖ, MAGIJA, PIK-NIK produktus. Buvo jaučiamas didelis susidomėjimas ir ekologiškais gaminiiais.

Kolektyvą stiprina gražios tradicijos

„Šilutės Rambyne“ puoselėjamos gražios tradicijos – kolektyvo nariai pagerbiami gimtadienių ar darbinių sukakčių progomis.

Ypač jomis turtingas balandžio mėnuo. Neseniai įvykusioje šventėje padėkos raštu apdovanota darbo veteranė meistrė Erika Gečienė, išdirbusi įmonėje net 40 metų. Pasak gamybos vadovės Birutės Archipovienės, ne vieną dešimtmetį dirbanti E. Gečienė pasižymi kruopštumu, pareigingumu, efektyviai sprendžia įvairias problemas, sugeba įvertinti pasiektus rezultatus, imli naujovėms ir pasiūlymams. Sukauptą ilgalaikę patirtį, žinias ir technologinius įgūdžius apie sūrių gamybą ji noriai perteikia jaunesniems sūrių gamintojams.

Meistrė Lina Milerienė dirbuojasi jau 30 metų. Moteris baigė Kalvarijos maisto pramonės technikumą ir gavo paskyrimą į Usėnų cechą dirbti laborante. Po ku-

rio laiko perėjo į „Šilutės Rambyną“, kur toliau darbus tęsė laboratorijoje. Kaip gerai dirbanti, nuo 2001 metų paskirta gamybos meistro padėjėja. Dirbdama įstojo neakivaizdžiai mokytis į Kauno technologijos universitetą ir sėkmingai baigė maisto technologiją ir inžineriją. Pasak gamybos vadovės Birutės Archipovienės, L. Milerienė, turėdama didžiulę patirtį gamyboje, sėkmingai dirba aparatinio cecho meistrė. Ji pasižymi organizuotumu, reiklumu, darbštumu, puikiai išmano savo darbą.

Vairuotojas laborantas Vytautas Kontrimas bendrovėje irgi išdirbo 30 metų. Transporto vadovas Vytautas Spirgys savo padalinio darbuotoją apibūdino glaustai: tai darbštus, sąžiningas, atsakingas, patikimas ir ramaus būdo vairuo-

tojas. Patikėtus darbus atlieka laiku ir kokybiškai, geranoriškai priima papildomas užduotis ar pageidavimus, puikiai sutaria su pieno gamintojais, tinkamai prižiūri patikėtas transporto priemones.

Darbo veteranus pasveikino ir palinkėjo sėkmės toliau dirbti „Šilutės Rambyno“ generalinis direktorius Algirdas Bladžinauskas.

Balandį penkerių metų darbinės sukaktis atšventė operatorės Vidutė Lukoševičienė, Elena Tubutienė, Stanislovas Sankauskas, Vacys Viknaitis ir brigadininkė Jūratė Jonušienė, o 35-ąjį gimtadienį – gamybos darbininkė Natalija Daučytė. Jie taip pat pasveikinti.

Iš kairės: Vytautas Kontrimas, Erika Gečienė ir Lina Milerienė.

Kur vinguriuoja Duonos ir Pieno keliai...

Užsukęs į Kentrius, negali atsigrožėti bendruomenės, kuriai vadovauja Romaldas Mančas, sukurtu įspūdingu akmenų taku, vadinamu Akmenų mandala.

Algirdas Dačkevičius

Romaldas – ne tik Kentrių siečia, seniūnaitis, buvęs dvejetą kademcijų Pagėgių savivaldybės tarybos nariu, bet ir vienas geriausių šio krašto ūkininkų. Beje, jis ir Pagėgių ūkininkų sąjungos pirmininkas.

Irmos ir Romaldo išpuoselėtas ūkis ne kartą yra tapęs konkurso „Metų ūkis“ laureatu ar prizininku, o jo šeimininkas pernai pelnė garbingą „Pagėgių krašto žmogaus“ titulą.

Romaldas į Kentrius atvyko iš Tauragės rajono Laužininkų kaimo. Dabar jame nelikę nė vienos sodybos, todėl svajoja suburti šio

Išpuoselėta ūkininkų sodyba.

kaimo buvusius gyventojus ir pastatyti gimtinei atminimo akmenį. Laužininkuose prabėgusi vaikystė nelepino. Šeimoje sukosi penketas vaikų. Anksti duonos vertę suvokė ir Romaldas. Panorėjo dviračio, bet niekas jo norų nešoko pildyti. Visą vasarėlę darbavosi nešiodamas laikraščius, kol pats nusipirko. Ir šiandien Romaldas labai dėkingas tėvams, įskiepijusiems meilę darbui ir padėjusiems suvokti duonos vertę. Pamena, kaip tėvas keliaudavo į Sovietską (dabar Kaliningradas)

duonos pirkti. Parduodavo po kepalėlį, bet jis, būdamas apsukrus, dvejetą nusipirkdavo.

Jau vaikystėje Romaldas apsisprendė tapti agronomu, tai stojo į Smalininkų žemės ūkio technikumą. Po tarnybos tarybinėje armijoje draugas pakvietė į Kentrių kolūkį. Iš pradžių dirbo brigadininko padėjėju, bet vėliau veiklus specialistas žengė karjeros laiptais – tapo pirmininko pavaduotoju ir galiausiai – pirmininku. Nepriklausomybei stojus ir iširus ūkiui, Romaldas nutarė savaran-

kiškai ūkininkauti. Kadangi čionykštės žemės nenašios, žvilgsnis nukrypo į pienininkystę. Tokiam sprendimui pritarė žmona Irma, irgi kilusi iš Tauragės krašto. Ji – farmacininke, tačiau ūkio darbų niekuomet nesikratė.

Už pajus įsigijo seno tvarto dalį ir ėmėsi statybų. Vėliau apie 2000-2001 metus pagelbėjo Lietuvos kaimo rėmimo fondas, padengęs 50 proc. tvarto statybos išlaidų. Europinė parama taip pat leido atsistoti ant kojų. Dalyvauta Pieno ir Nitratų direktyvų programose, Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje.

Žinoma, pradžia, kaip ir daugelio, nelepino. Žmona, 18 metų išdirbusi farmacininke, irgi pasinėrė į pienininkystę, net dirbo pieno priėmimo punkto vedėja. Pasak Romaldo, šiuo metu jai patikėtas selekcinis darbas.

Ūkininkai pasiruošia kokybiškų pašarų. „Pienas bėga iš žolės“, – šypsodamasis sako Romaldas. Ūkyje šienapjūtė pradeda gegužės 20-ąją, kai žolė pati vertingiausia. Išvartoma, apvytinama ir po ketveto valandų sukama į rulonius. Gerais metais šienaujama net ketvertą kartų. Užtat pieno kokybė ir bandos produktyvumas dideli – vidutiniškai iš karvių per metus primelžiama po 7 tonas puikaus pieno.

(Nukelta į 5 psl.)

Kentriuose pasitinka Akmenų mandala.

Gaisras pagrasino tėviškei

Praėjusių metų lapkričio pradžia buvo nelaiminga Birutei ir Albertui Klapatauskams bei dukters Linos Preimantienės šeimai – dėl elektros instaliacijos gedimų kilo gaisras, suniokojęs visą antrojo namo aukštą.

„Tą dieną kaip tik turėjo grįžti iš turistinės kelionės Malagoje dukra su vyru ir vaikais“, – prisiminė nelaimingą lapkričio 7-ąją Birutė. Liepsnos pasiglemžė viską, kas buvo antrajame aukšte, kur gyveno dukra su šeima.

Teko laikinai glaustis senajame name lyje, kurį dar 1940-aisiais netoliese stūksosjusį, padalinus per pusę, parsigabeno Birutės tėvas. Prieš kurdamasis buvo pasodinęs berželį, kuris dabar tikras galiūnas.

Nelaimėliams pirmiausia šoko padėti Dana ir Danielis Žulkai, Renata ir Kęstutis Didmonai, elektros instaliaciją sutvarkė Vladas Kasparavičius.

Ūkininkams, tiekiantiems pieną „Žemaitijos pieno“ bendrovei, pagalbos

ranką ištiesė Lietuvos pieno ūkių asociacijos Paramos fondas, pernai skirdamas 2000 litų.

Klapatauskai ūkį perdavė dukrai prieš penkerius metus. Čia dirbuojasi ir žentas Raimondas. Vasarą pagelbsti Linos brolis Donatas. Dar viena sesuo Birutė žemės ūkiu nesidomėjo – ji dirba Šiauliuose Registrų centre.

Seneliai džiaugiasi keturiais anūkais, ypač kartu gyvenančiais Smilte ir Vakariu. Jie ne tik gerai mokosi, bet ir yra meniškios sielos. Smiltė puiki „Diemedėlio“ šokėja, o Vakaris yra pelnęs ne vieną padėkos raštą už meninę drožybą. Daugybę tų raštų sudegė per gaisrą, bet po jo jau nemažas pluoštelis atsirado.

Visi glaudžiasi pirmame namo aukšte,

bet nelaimė dar labiau suburia, o ir gyvūneliams – net penkiems atsivestiems kačiukams, papūgėlėms, taip pat po gaisro suvesėjusiam bananmedžiui vietos užtenka. Vasarą turėtų atsirasti ir naujas stogas. Taip palengva gyvenimas Raudėnų seniūnijos Pašilų kaime, prie senojo tėviškės beržo, vėl įsibėgės.

Pasak Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorės Rigildos Banienės, pernai Paramos fondas asociacijos ir kitų bendruomenės narių minimaliems socialiai priimtiniams poreikiams tenkinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti nelaimės ar ligos atveju skyrė per 20 tūkst. litų.

R. Banienė dėkoja visiems geros valios žmonėms, kurie fondui skiria 2 proc. sumokėtos savo pajamų mokesčių sumos. Kuo įplaukos į fondo sąskaitą didesnės, tuo daugiau galima skirti paramos.

Birutė Klapatauskienė prie istorinio tėviškės beržo.

Gie švenčia neeilinių gimtadienių!

Balandžio mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė dešimt ūkininkų, pieną tiekiančių „Žemaitijos pienui“.

30 metų sukako **Jurgitai Kunciūtei** iš Pagėgių savivaldybės Vilkyškių seniūnijos Vilkyškių kaimo.

40 metų sukaktį šventė Plungės rajono Rietavo seniūnijos Spraudžio kaimo ūkininkė **Daiva Lavrentjeviene**.

50 metų jubiliejus pasitiko **Dalia Eitutiene**, gyvenanti Šilalės rajone, Upynos seniūnijoje, Plaušiniškės kaime, **Vladas Paliakas** iš Šilalės rajono Žadeikių seniūnijos Padvarninkų kaimo, **Virginijus Uzdra**, ūkininkaujantis Anykščių rajone, Troškūnų seniūnijoje, Vidugirių kaime, **Liudas Gedgaudas**, gyvenantis Skuodo rajone, Notėnų seniūnijoje, Vindeikių kaime, **Ernestas Šlivinskas** iš Pakruojo rajono Rozalimo seniūnijos Rokonių kaimo ir **Birutė Baltrušaitienė** iš Radviliškio rajono Šiaulėnų seniūnijos Sidarių kaimo.

60 metų sukako ūkininkui iš Pagėgių savivaldybės Pagėgių seniūnijos Kentrių kaimo **Romaldui Mančiui** ir **Alvydui Steponavičiui** iš Radviliškio rajono Karčemų kaimo.

70 metų sukaktį pasitiko **Viktoras Vidas Strižigauskas**, gyvenantis Šilutės rajone, Švėkšnoje.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniene, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Vidmantas Bajarūnas, Jurgita Zaboraitė, Jolanta Lekienė, Karolina Gečaitė, Dangutė Šidlauskienė, Aldona Krikščiūnienė ir Petras Kulvietis.

Suderina darbą ir poilsį

Liudo ir Renatos Gedgaudų ūkis įkurtas ūkininko tėvelių sodyboje Vindeikų kaime, Skuodo rajone, kur išpuoselėtoje aplinkoje puikuoja renovuotas namas, po savo stogu glaudžiantis gausią šeimyną.

Liudas ir Renata Gedgaudai.

Liudas ūkininkauti apsisprendė ne iš karto. Grįžęs iš karinės tarnybos, kurį laiką dirbo kolūkyje, kaip ir jo tėvelis — dažniausiai su kombainu. Kiek vėliau apie 5 metus dirbo statybininku. „Ir šandien nereikia niekieno prašyti, kad parodytų, kaip plytą padėti“, — su šypsena porino Liudas. Įgyta patirtis praverčia kasdiniuose ūkio darbuose.

Sumaniai ūkininkaudamas, Liudas įgyvendino Nitratų direktyvos programą, taip pat Žemės ūkio valdų modernizavimo programą. Liudas džiaugiasi darbininko Artūro Gramalio bei melžėjos Rozės Silkauskienės darbščių rankų pagalba ūkyje.

(Nukelta į 6 psl.)

Daiva Lavrentjeviene su sūnumi Irmantu ir dukra Raminta.

Patirtį perėmė iš močiutės

Daivos Lavrentjeviene's pienininkystės ūkis įkurtas močiutės sodyboje, Spraudžio kaime, Rietavo savivaldybėje. Čia būsima ūkininkė užaugo, su vyru Artūru sukūrė šeimą, kurioje šandien auga net šeši vaikai.

Vyriausias Julius (19 m.) Plungėje studijuoja automobilių mechaniko specialybę. Dukra Reda (18 m.) taip pat mokosi Plungėje. Baigusi studijas, mergina įgis virėjos specialybę. Sūnus Modestas (15 m.) mokosi Žadvainių pagrindinėje mokykloje, mėgsta žaisti futbolą. Viktorija (12 m.) — stropi mokinė. Nuo sesers neatsi-

lieka ir jauniausioji Daivos dukra Raminta (9 m.), kuriai itin patinka dailės pamokos. Jauniausioji ūkininkų atžala — sūnelis Irmantas (3 m.) turbūt labiausiai sau dėmesio reikalaujantis ir visada jo sulaukiantis iš pačių artimiausių bei mylimiausių namiškių.

(Nukelta į 6 psl.)

Iš garsių muzikantų giminės

Švėkšnoje gyvenantis Viktoras Vidas Strižigauskas 1984 metais čia susirentė namą ir visą laiką verčiasi ūkiškai.

Ūkininkas didžiuojasi, kad jo kilmės šaknys glūdi garbingoje bajorų giminėje: proprosenelis pūtė dūdą garsiajame kunigaikščio Oginskio orkestre Rietavo dvare. Tėvas Kazys smuiku griežė, tik jo pasekėjų iš gausaus šešeto vaikų būrio — nė vieno muzikanto nėra.

Viktoras tuomečiame Švėkšnos

tarybiniame ūkyje nuo 1961-ųjų dirbo traktorininku. Daug sveikatos ten padėjo, bet reikėjo ir pačiam kabintis į gyvenimą. Ir šandien švėkšniškis prisimena, kaip vargo statydamas nemažą namą, bet ir nuolatos prie vieno ar kito senojo tvarto šono lipdydamas priestatus.

(Nukelta į 6 psl.)

Viktoras Vidas Strižigauskas.

Suvedė esperanto kalba

Birutę ir Ernestą Šlivinskus suvedė esperanto kalba. Matyt, tikrai stiprios šios kalbos šaknys, kad sugebėjo ilgam supinti draugėn du likimus.

Ernestas Šlivinskas.

Skaitytojams, nesucidūrusiems su esperanto kalba, priminsime, kad šią tarptautinę kalbą 1887 metais sukūrė Varšuvos gydytojas L.Zamenhofas. Sudarant ją, žodžių šaknys paimtos iš labiausiai paplitusių Europos kalbų.

Būdami studentai (Birutė mokėsi Vilniaus universitete bibliotekininkystės, o Ernestas krito mokslus Kaune, tuometėje Lietuvos žemės ūkio akademijoje), abu priklausė esperantininkų būreliams, kurie rengdavo susitikimus. Vienas tokių susitikimų jauniems žmonėms buvo lemtingas.

(Nukelta į 6 psl.)

Nedvejodamas pradėjo ūkininkauti

Alvydas Steponavičius pelnytai save gali laikyti vienu iš pirmųjų Radviliškio rajono ūkininkų.

(Nukelta į 6 psl.)

Alvydą Steponavičių pasveikino Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniene (viduryje) ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Aldona Krikščiūnienė.

Kur vinguriuoja Duonos ir Pieno keliai...

(Atkelta iš 3 psl.)

Po pasiaukojančio darbo atėjo ir rezultatai, atsirado galimybė daugiau dėmesio skirti sau, labiau rankas pailsinti. Mat šiuo metu ūkininkai samdo darbininkus, kuriais yra labai patenkinti. Savotišku ūkvedžiu tapo Nerius Tūtoraitis, viską sugeba dirbti Laisvydas Koncaitis, nuo jaunumės puikiai dirbuojasi Rolandas Jašinskis. Šeimininkai geru žodžiu mini melžėjas Zinaidą Kuizinienę, Danguolę Švakaitienę, Valdą Murauskienę, Kristiną Jašinskienę.

„Ilgokai rinkomės žmones, bet dabar jais džiaugiamės ir visuomet už darbus metų gale padėkojame“, – sako Romaldas.

Sutuoktiniai gali save pradžiuginti ir kelionėmis. Romaldas beveik visą pasaulį išmaišęs, nedaug nuo jo atsilieka ir žmona. Laisvą valandėlę pamėgo „šiaurietiškaji ėjima“, padedantį stiprinti sveikatą. Mančų ūkis – ekologinis, todėl galima drąsiai teigti, kad jie, tiekdamiesi ekologišką pieną „Žemaitijos pieno“ bendrovei, prisideda prie sveikos gyvensenos Lietuvoje puoselėjimo. Be to, jų iniciatyva Kentriuose rengiamos įsimintinos šventės, gražinančios kiekvieną prie savo ištakų.

2012-aisiais suorganizuotas „Duonos kelias“, kur parodyta, kokį kelią rankiniu būdu nuo nukirsto javo iki iškepto kepalio turi nukeliauti duonelė.

2013-aisiais jau pakvietė „Pieno kelias“. Šventės dalyviai pamatė, kaip rankomis melžiama karvutė, seperuojama grietinė ir mušamas sviestas.

Pernai įvyko bendruomenės šventė „Sugrįžk, bičiuli, į gimtus namus“. Joje buvo kepamas jautis, išleisti net savi pinigėliai – „kentriai“. Įsigiję jų, kiekvienas bent kiek galėjo prisidėti prie šventės orga-

Romaldas ir Irma Mančai.

nizavimo bei atsigaivinti alučiu ir užkasti.

Romaldas labai dėkingas „Žemaitijos pieno“ bendrovei, paremiančiai renginius.

Puoselėdamas istorinę atmintį, jis renka senus žemės ūkio padargus, parsigabeno net iš Pasvalio arkliais traukiamą javų kertamąją. Dar svajoja ir kuliąmąją įsigyti.

Mančai užaugino dvejetą dukrų: Asta dirba kriminalinėje policijoje, o Jolita – Pagėgių pasienyje. Jos 10-metis sūnelis Liutauras – senelio viltis. Gal ateityje ir ūkį perims. O dabar visas pasinėręs į piešinius. Nepamiršo ir senelio su garbingu gimtadieniu pasveikinti, nupiešdamas jam „Svajonių medį“. Mažas, o jau turi suvokimą apie medžio prasmę žmogaus gyvenime.

Ūkį perėmė iš tėvų

Jurgitai Kunciuotei jaunatviško entuziazmo ir veiklos netrūksta. Ji ne tik ūkininkauja Vilkyškiuose, bet ir dirba Pagėgių savivaldybės administracijos Bendrojo ir juridinio skyriaus vyresniąja specialiste.

(Nukelta į 6 psl.)

Atkaklus nuo jaunumės

Vlado Paliako pienininkystės ūkio pradžia skaičiuojama nuo 1996 metų, kai būsimasis ūkininkas įsigijo sodybą Padvarninkų kaime, Šilalės rajone, ir kartu su žmona Virginija ėmėsi nuosavo ūkio kūrimo bei puoselėjimo.

(Nukelta į 6 psl.)

Vladas Paliakas (viduryje) su sūnumi Mantu ir dukra Mante.

Broliai puoselėja gimtąjį kraštą

Virginijus Uzdra neišvyko svetur ieškoti laimės. Įsikūrė netoliese tėviškės, o ten paliko ūkininkauti jo brolis Vitalijus.

(Nukelta į 6 psl.)

Virginijus Uzdra (kairėje) su broliu.

SVEIKINAME

geriausius kovo mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Jonas Butautas – Vytogalos k., Upynos sen., Šilalės r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Zigmas Jaunius – Berciškės k., Saugų sen., Šilutės r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Ceslovas Šiaudvytis – Palaukuvio k., Laukuvos sen., Šilalės r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Algis Latvėnas – Kazliškio mstl., Kazliškio sen., Rokiškio r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Algimantas Liorincas – Girdžių k., Girdžių sen., Jurbarko r.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Andrius Domarkas – Pasvaigės k., Degaičių sen., Telšių r.

Gyvuoja 25-erius metus

Šilalės rajono Plaušiniškės kaime įsikūręs Dalios Eitutienės pienininkystės ūkis gyvuoja jau 25 metus – visą laiką pienas iš šio ūkio buvo tiekiamas tik „Žemaitijos pienui“.

(Nukelta į 6 psl.)

Dalia Eitutienė.

Pradėjo savarankiškai ūkininkauti

Ūkininkė Birutė Baltrušaitienė savo ūkį įkūrė neseniai, bet ūkininkavimo patirtį turi nemenką, nes su vyru Jonu kartu ūkininkauja jau nuo 1992 metų.

(Nukelta į 6 psl.)

Birutė Baltrušaitienė.

Suderina darbą ir poilsį

(Atkelta iš 4 psl.)

Žmona Renata ne tik padeda kasdieniuose darbuose, bet jau 23 metus dirba medicinos darbuotoja Klaipėdos respublikinės ligoninės Skuodo filiale.

Šeimoje užaugo trys dukros. Vyriausioji Indrė (24 m.) baigė studijas Klaipėdos kolegijoje. Mergina moka kepti itin gardžius keksiukus, padabindama juos įvairiausių formų saldžiomis dekoracijomis. Indrės pagamintais keksiukais papuošiamas ne vienas šventinis stalas, taip nudžiuginant svečius. Greičiausiai pomėgį kepiniamas pa-

veldėjo iš mamos. Renata dažnai šeimynai kepa labai gardų tortą — „Konsuela“. Dukra Edita (23 m.), šiais metais baigusi studijas Klaipėdos kolegijoje, įgis masažistės specialybę. Namiškiai visada yra paplepinami masažais, kai tik dukra sugrįžta namo. Jauniausioji dukrytė Greta (12 m.) auga apsupta visų meilės ir dėmesio. Mergaitė noriai domisi muzika, kuo puikiausiai sutaria su bendraamžiais ir draugais.

Renata ir Liudas mėgsta pakeliauti. Visai neseniai ūkininkas džiaugėsi kelione į Suomiją, o Renata kartu su kolektyvu mėgavosi poilsiu Turkijoje.

Suvedė esperanto kalba

(Atkelta iš 4 psl.)

Iš pradžių jaunesni Šlivinskai buvo įsikūrę Ernesto gimtinėje Šuvalkijoje, vėliau atsidūrė Žemaitijoje — Šaukėnuose, o tvirčiausiai šaknis įleido Aukštaitijoje — Birutės mamos krašte, Rozalimo seniūnijoje.

Birutė liko ištikima savo profesijai — Pakruojyje dirba bibliotekininke, žemdirbiškos dalios neišsižadėjo ir Ernestas. Nors ūkis nėra stambus, paplušėti reikia iš peties. Tuo labiau, kad viskas susikurta savo rankomis, nesinaudojant europinėmis paramos programomis. Visus darbus nudirba patys, prisiruošia puikių pašarų, samdo tik ruluotoją.

Ūkis — ekologinis, tai jam keliami didesni reikalavimai, bet dėl to Birutė ir Ernestas nesiskundžia. Prie sodybos siūruoja sodas, bitės pradės į avilius nešti pavasa-

rinį medų. Birutė atsiraitojusi rankoves į duonkepę palydi savo rankomis išminkytą duonelę.

Žinoma, reikėjo senam pastatui ir duonkepei rekonstrukcijos, kol tapo patrauklūs šeimnininkams. O ir negandų bei vargų visokiausių būta. Pastatą buvo užgriuvęs šimtmetis klevas, reikėjo paplušėti kasant šulinį. Bet kasdienybė nublanksta prieš malonaus atokvėpio valandas. Ypač patinka keliauti, šiemet svajojama iki Čekijos nusigauti. O ir esperanto kalba — nepamirštama. Kasmet pirmąjį rugsėjo savaitgalį draugėn iš Lietuvos susirenka esperantininkai.

„Kaip esperanto kalba bus — labai geras ūkininkas?“ — atsisveikindamas paklausiau Ernesto.

„Tre bona bienulo“, — šypsodamasis atsakė svetingas namų šeimnininkas.

Nedvejodamas pradėjo ūkininkauti

(Atkelta iš 4 psl.)

A. Steponavičius šiandien su šypsena prisimena savo kelią į savarankišką ūkininkavimą. Tuomet dar gyvavo Gražionių veislininkystės tarybinis ūkis, kai jie su kaimynu Feliksu Norvaišu nutarė pasiimti žemės pagal Valstiečių ūkio įstatymą. Kliuvinių nedarė nei tuomečio ūkio vadovas, nei rajono žemės ūkio valdyba.

„Pradėjau ūkininkauti turėdamas mamos karvę ir 15 vištų“, — šypsodamasis sako Alvydas.

Vėliau pirko 10 veršelių — 5 telyčaites ir tiek pat jautukų. Palengva didėjo banda, paramos sulaukė dalyvaudamas Pieno ir

Nitratų direktyvų programose. Įsigijo šaldytuvą, melžimo aparatą, mėšlo kratytuvą, krautuvą ir kt.

Žmona Vanda — medikė, tačiau jau nuo jaunumės pas tėvelius stengėsi prie darbų prikipti.

Sūnus Andrius darbuojasi Radviliškio medžio apdirbimo įmonėje vyresniuoju elektriku, tačiau stengiasi per darbymečius tėvams padėti, neatsisako pagalbėti ir sesers sūnus.

Alvydas, prisimindamas savo kilmę, visomet pagarbiai kalba apie senelį Jeronimą, tėvus ir bajorišką jų šaknis. Tai tarsi įpareigoja gyventi, dirbti ir elgtis pagal jų dorą palikimą.

Iš garsių muzikantų giminės

(Atkelta iš 4 psl.)

Žmona Stanislava — taip pat iš gausios šeimynos — šešetuko. Tad gyvenime matyta visko, bet darbo niekuomet nevengė. Ir šiuo metu nemažą karvių bandą reikia melžti bei rūpestingai prižiūrėti pien-

daves.

Dukra Sonata ir ūkininkauja, ir dirba ligoninėje. Seneliams padeda anūkė leva, bet jai rūpi ir mokslai Šilutėje, kur mokosi virėjos profesinių paslapčių.

Stanislava, nors ir daug dirbdama, labai myli gėles — kambaryje jų gausybė — tiesiog mažas botanikos sodas. Gėlių netūksta ir pas dukterį Santą.

Patirtį perėmė iš močiutės

(Atkelta iš 4 psl.)

Daiva ir pati kilusi iš dešimties vaikų šeimynos, kurioje buvo vyriausia dukra. Iš visos gausios šeimos ji vienintelė apsisprendė ūkininkauti, patirtį perimdama iš močiutės, o pienininkystės ūkis pradžia skaičiuoja nuo pirmos senolės padovanotos

karvutės.

Šiandien Daiva ūkininkauja padedant vyriui Artūriui ir vaikams. Tik ruošiant pašarus kviečiasi pagalbininkus. Didžiausią dėmesį ir didžiąją laiko dalį darbšti ūkininkė skiria savo šeimai ir kasdieniams ūkio rūpesčiams.

Gyvuoja 25-erius metus

(Atkelta iš 5 psl.)

Būsima ūkininkė užaugo Skuode. Baigusi Klaipėdoje veterinarijos studijas ir likimui susiklosčius, atsikėlė gyventi į vyro tėviškę. Sumani ir darbšti moteris ūkyje įgyvendino ES remiamas Pieno ir Nitratų direktyvų programas, Žemės ūkio valdų modernizavimo programą.

Ūkininkauti padeda ir sūnus Gediminas (25 m.). Vaikinas, baigęs ekologijos studijas Aleksandro Stulginskio universitete,

šiandien yra pagrindinis pagalbininkas pienininkystės ūkyje. Džiaugiasi Dalia ir melžėjos Kristinos Zoldaitės kasdieniu darbu.

Moteris neapsiriboja vien pienininkystės ūkio priežiūra — darbą ūkyje kuo puikiausiai suderina su darbu veterinarijos vaistinėje.

Dalia itin mėgsti keliauti. Turėdama patikimus pagalbininkus, tai puikiausiai įgyvendina. Visai neseniai ūkininkė lankėsi Lenkijoje ir Slovakijoje.

Pradėjo savarankiškai ūkininkauti

(Atkelta iš 5 psl.)

Iš pradžių bandė gaminti sūrius ir parduoti Šiaulių mieste, bet padidinus karvių bandą laiko likdavo vis mažiau ir buvo patogiau pieną parduoti įmonei.

Birutė kilusi iš to paties krašto gretimais Sidarių kaimo Šiaulėnų seniūnijoje, Radviliškio rajone, kur dabar ir gyvena. Tėtis buvęs geras muzikantas, todėl ir Birutė mėgsta dainuoti bei linksintis. Ji dar tebegyvena tomis akimirkomis, kaip šauniai buvo atšvęstas jos gimtadienio jubiliejus.

Iki šiol ūkininkavusi su vyru Jonu, dabar jau turi savo ūkį ir karvių bandą, kurią rūpestingai prižiūri ir didžiuojasi.

Iki šiol ūkininkavusi su vyru Jonu, dabar jau turi savo ūkį ir karvių bandą, kurią rūpestingai prižiūri ir didžiuojasi.

Atkaklus nuo jaunumės

(Atkelta iš 5 psl.)

Iki pradėdamas ūkininkauti Vladas dirbo Žadeikių tarybiniam ūkyje, kiek vėliau — susikūrusioje bendrovėje „Šarma“, o „Žemaitijos piene“ dirba jau 16-us metus.

Vladas iki smulkmenų prisimena ūkininkavimo pradžią. „Ūkį įkūrėme turėdami dvi karvutes. Pirmąjį traktorių MTZ-80 įsigijau Kaliningrade. Dar ir šiandien jį turiu ūkyje puikiausiai veikiančią“, — su šypsena pasakojo ūkininkas.

Ūkininkauti padeda ir žmona. Virginija kuo puikiausiai suderina darbą ūkyje su kasdieniu pedagogės darbu Žadeikių ir Kvėdarnos mokyklose.

Darbštūs ūkininkai kartu jau 30 metų. Šeimoje užaugo keturi vaikai. Sūnus Mantas (27 m.), baigęs teisės studijas Klaipėdoje, savo gyvenimą kuria. Ne ką mažiau džiaugsmo Paliakų šeimynai suteikia ir

Manto mažoji dukrelė Vakarė (5 m.) — kol kas vienintelė vaikaitė. Dukra Kristina (26 m.), baigusi studijas Žemės ūkio akademijoje, šiuo metu dirba vadybininke. Karolina (21 m.) gyvena ir dirba užsienyje. Sumani mergina darbą suderina ir su studijomis nuotoliniu būdu. Jauniausioji Mantė (14 m.) lanko septintą klasę. Mergaitė labai mėgsta sportuoti, ne vieną sporto būrelį lankė, šiuo metu didžiausią dėmesį skiria futbolo treniruotėms.

O ir Vladas nuo jaunystės buvo ne iš kelmo spirtas — ne kartą dalyvavo kolūkyje rengiamose varžybose, keldavo iki 170 kg specialiai sunkumų kilnotojams skirtus akmenis ir laimėdavo prizines vietas. Laisvalaikiu ūkininkas mieliai žiūri krepšinio varžybas, ypač kai žaidžia „Lietuvos ryto“ komanda. Vladas ir Virginija mėgsta pakeliauti, džiaugiasi prisiminimais iš kelionių Turkijoje, Egipte.

Broliai puoselėja gimtąjį kraštą

(Atkelta iš 5 psl.)

Broliai pasidalino jiems paliktą senelių bei tėvų žemę ir sėkmingai ūkininkauja, visomet vienas kitam padeda.

Namas, kurį Virginijus su žmona Gitana nusipirko, saugo įdomią istoriją, mat šiame pastate gimė žinomas lietuvių rašytojas Kazys Inčiūra. Vėliau netoliese gyvena, kur įkurtas garbaus anykštėno muziejus.

Broliai turi ir vyresniąją seserį Augutę, kuri įsikūrusi Svėdasų krašte.

Gitana ir Virginijus užaugino trejetą sū-

nų, tačiau daugiausiai padeda jaunėlis Lukas. Andrius dirba firmoje Panevėžyje, o Deivydas studijuoja Vilniaus edukologijos universitete.

Virginijus turi hobi arkliais. Vienu metu augino šešetą Lietuvos sunkiųjų, o šiuo metu jų turi dvejetą.

„Tvarkingi ir malonūs žmonės stengiasi, kad jų bandos pieno kokybė būtų kuo geresnė“, — sako „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Dangutė Šidlauskienė. Panašiai ji vertina brolio Vitalijaus ūkininkavimą ir džiaugiasi, kad abu pienu tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Ūkį perėmė iš tėvų

(Atkelta iš 5 psl.)

2012 metais Jurgitai ūkį valdyti perdavė tėveliai Aldona ir Ričardas Kunciai. Nuo jaunumės mergina nevengė ne tik darbo, bet stengėsi ir išsilavinimą įgyti. Ji Šiauliuose sėkmingai baigė informatikos bakalaurą, o vėliau ekonomikos magistro studijas.

Jurgita turi dvi seseris. Vyriausioji Vaida gyvena Tauragėje ir dirba pedagoge, o Dalia netoliese su savo sutuoktiniu ūkininkauja. Sesės ir svainis puikiai sutaria — vienas kitam talkina ūkio darbuose.

Jurgita kol kas gyvena pas tėvus Vilkyškiuose, bet stotasi namą ir ruošiasi įsikurti po savo stogu.

Mastito formos

Mastitu vadinamas pieno liaukos uždegimas.

Pieno liaukos uždegimą sukelia šie veiksniai: 1) tešmens trauma arba sužeidimas; 2) cheminis dirginimas; 3) dažniausiai pasitaikanti priežastis — mikroorganizmų (bakterijų) sukeliama infekcija. Uždegiminė reakcija — tai organizmo apsaugos mechanizmas, reikalingas: 1) eliminuoti infekciją sukeliančius mikroorganizmus; 2) neutralizuoti jų toksinus; 3) padėti atsinaujinti pažeistiems pieno sekrecijos audiniams.

Uždegimo laipsnis gali būti skirtingas — nuo slapto formos iki įvairių klinikinių formų, priklausomai nuo to, kaip stipriai tešmuo reaguoja į dirgiklius.

Pieno liaukos infekcija

Pieno liaukos infekcija atsiranda: 1) po mastitą sukeliančių organizmų įsiskverbimo į spenio kanalą; 2) jų dauginimosi piene gaminančiuose audiniuose; 3) toksinų išsiskyrimo. Bakterijos, toksinai, kiti nepageidaujami komponentai sukelia imunologinių procesų seką, kurių metu leukocitai (baltieji kraujo kūneliai) patenka iš kraujo į piene, taip bandoma neutralizuoti pašalinius mikroorganizmus.

Tokie skysčiai kaip kraujo serumas arba limfinių sistemų skystis taip pat teka į infekuotą tešmens ketvirtį ir neutralizuoja toksiškus bakterijų gaminamus pašalinius produktus. Toks leukocitų ir skysčių judėjimas į užkrėstą tešmens ketvirtį sukelia uždegiminį atsaką.

Taigi infekcijos gali būti klasifikuojamos į slapta ir klinikinę formas, priklausomai nuo uždegimo laipsnio, tačiau individualūs atvejai dažnai klasifikuojami pagal toliau aprašomus principus.

Slaptas (subklinikinis) mastitas

Slaptas mastitas — tai dažniausiai pasitaikanti pieno liaukų infekcija, tačiau jos negalima aptikti vizualios apžiūros metu, nes tiek tešmuo, tiek pienas nepakinta. Slaptas mastitas nepastebimas. Šią mastito formą galima aptikti naudojant įvairius infekciją sukeliančių mikroorganizmų nustatymo testus, taip pat pastebėjus padidėjusį somatinių ląstelių skaičių (SLS). Būtina atsižvelgti į šią mastito formą, nes ji sukelia didžiausius ekonominius nuostolius, kurie patiriami dėl: 1) sumažėjusio pieno primilžio; 2) pablogėjusios pieno kokybės; 3) sumažėjusių pajamų.

Slaptas mastitas retai kelia pavojų pieno liaukų audiniams arba karvių gaišimui. Kadangi liga sunkiai pastebima, dauguma

pieno gamintojų dažnai net neatpažįja jos sukeltus nuostolius, kartu neatpažįjama ir išplitimo tarp kitų bandos gyvulių pavojų. Dažniausi slapto mastito sukėlėjai yra stafilokokai.

Slaptas mastitas svarbus ir dėl šių priežasčių:

- * 15-40 kartų pasitaiko dažniau nei klinikinė forma;
- * esant šiai mastito formai, klinikiniai simptomai nepasireiškia;
- * trukmė dažniausiai ilga;
- * sudėtinga išgydyti antibiotikais;
- * sudėtinga diagnozuoti;
- * sumažina pieno produkcijos kiekį;
- * neigiamai veikia pieno kokybę;
- * serganti karvė gali užkrėsti kitas bandos karves.

Klinikinis mastitas

Šios formos pieno liaukos infekcijai būdingi įvairūs akimi matomi tešmens pokyčiai, taip pat kokybiniai pieno pokyčiai. Ligos metu pokyčių laipsnis gali labai kisti. Atskiri tešmens ketvirčiai gali būti raudoni ir patinę, liečiant jaučiami sukietėjimai. Piene gali būti randama krešulių, nuosėdų, kraujo pėdsakų.

Klinikinis mastitas dažniausiai sukeliamas Staphylococcus, Streptococcus genčių patogenų, taip pat koliforminių bakterijų. Apie 30 proc. klinikinių atvejų, paėmus pieno mėginį ir atlikus mikrobiologinį tyrimą, neišskiriami patogeniniai mikroorganizmai.

Bandose, kuriose įdiegta užkrėtimo mastito stebėsenos (monitoringo) sistema, dažniausiai ligą sukelia streptokokai ir stafilokokai. Norint pašalinti minėtus predisponuojančius rizikos veiksnius, dažnai naudojami spenių vilgikliai po melžimo, kai speneliai yra suvilgomi vilgikliu, taip pat kiti gydymo būdai, galintys padėti

Jeigu esi ambicingas, norintis įgyti naujos patirties, nebijantis iššūkių ir bendravimo, kviečiame prisijungti prie puikaus „Žemaitijos pieno“ kolektyvo. Atskleisk tikrąsias savo galimybes mūsų komandoje ir kopk karjeros laiptais!

Prie komandos kviečiame prisijungti:

- * jaunesniusiosios mechanikos inžinierius/-es;
- * jaunesniusiosios automatikos inžinierius/-es;
- * jaunesniusiosios meistrus/-es;
- * jaunesniusiosios gamybos operatorius/-es;
- * jaunesniusiosios įrenginių operatorius/-es.

Jums siūlome konkurencingą atlyginimą, socialines garantijas bei karjeros galimybes.

Detalesnė informacija teikiama kontaktiniais telefonais: **(8-444) 22200; (8-444) 22207** arba siųskite savo gyvenimo aprašymą elektroniniu paštu **cv@zpienas.lt**

sunaikinti Streptococcus agalactiae ir padėti sumažinti Staphylococcus aureus paplitimą. Deja, tokiais būdais negalima kontroliuoti ligos, sąlygojamos aplinkos patogenų. Spenių vilgymas ir sausoji terapija (nenaudojant spenių vilgiklio) — tai mažiau efektyvūs būdai kovojant su aplinkoje esančiais streptokokais, jie neefektyvūs kovojant su koliforminėmis bakterijomis. Tačiau netgi tose bandose, kur užkrečiami patogenai yra kontroliuojami vykdam spenių vilgymą ir sausąją terapiją, taip pat gali atsirasti klinikinės ligos išplitimas, sąlygojamas aplinkos patogenų. Klinikinis mastitas gali būti klasifikuojamas pagal susirgimo laipsnį.

Poūmis klinikinis mastitas

Šiai uždegimo ligai nėra būdingi ženkliai išreikšti klinikiniai požymiai. Matomi pieno pokyčiai: krešuliai, nuosėdos, pienui nebūdinga spalva, vandeningas pienas. Uždegimo paveiktas tešmens ketvirtis gali būti pabrinkęs, jautrus, jam nebūdingas vietinis karščiavimas arba paraudimas. Galimas primilžio sumažėjimas. Sisteminių požymių nebūna.

Ūminis klinikinis mastitas

Ūminiam klinikiniam mastitui būdinga staigi uždegimo pradžia, užkrėsto tešmens ketvirčio paraudimas, patinimas, kietumas, jautrumas liečiant. Pablogėja pieno kokybė: pastebimos pūlingos priemaišos, pienas tampa panašus į audinių skystį, galimos kraujo priemaišos. Šiuo atveju pieno primilžis staigiai sumažėja.

Sisteminiai simptomai: 1) padidėjusi tiesiosios žarnos temperatūra; 2) apetito sumažėjimas ir pradimas; 3) nuolatinis gulėjimas; 4) sumažėjęs atrajojimas; 5) padidėjęs pulsas; 6) dehidratacija; 7) silpnumas; 8) drebulys; 9) viduriavimas; 10) depresija.

Labai ūmus (žaibinis) klinikinis mastitas

Žaibinis liaukų uždegimas yra retas, tačiau jo pradžia yra labai staigi. Simptomai tokie patys kaip ūminio klinikinio mastito, tačiau ši forma yra daug sunkesnė. Gali būti ir papildomi požymiai: 1) šokas; 2) tešmens fibrozė; 3) septicemija; 4) raumenų koordinacijos praradimas; 5) ekstremalus atšalimas; 6) pablogėjęs vyzdžio refleksas. Tokiais atvejais bū-

tina neatidėliotina veterinarijos gydytojo pagalba.

Nepaisant sisteminės ir parenteralinės terapijos, gydymas dažnai būna neveiksmingas ir nuo šios eigos karvės nugaišta. Jeigu karvė išgyvena, visiškai organizmo funkcijų atsikūrimas gali tęstis kelis mėnesius. Dažnai ligos paveikto tešmens ketvirčio audiniai atrofuojasi, infekciją sukeliantys organizmai gali dar kurį laiką plisti, liga gali būti perduodama kitoms karvėms. Tokie gyvuliai turi būti brokuojami.

Lėtinis mastitas

Šios infekcijos eiga pasižymi ilga ligos trukme ir gali prasidėti bet koku anksčiau aprašytu klinikinio simptomu, taip pat gali prasidėti kaip klinikinė infekcija, su protarpiais pasirodančiais klinikinės infekcijos požymiais. Simptomai: 1) progresyviai formuojasi randinis audinys; 2) pakinta užkrėsto ketvirčio dydis ir forma; 3) sumažėja primilžis.

Nespecifinis mastitas

Šis mastitas dažnai dar vadinamas aseptiniu mastitu. Nespecifiniam mastitui būdinga tai, kad jį sukelia ne bakterijos, būna padidėjęs somatinių ląstelių skaičius. Paėmus pieno mėginį, sukėlėjas neišskiriamas. Nespecifinį mastitą gali sukelti: 1) fizinės pieno liaukų traumos; 2) cheminis dirginimas, atsirandantis patekus gydomiesiems produktams; 3) netinkamas melžimo įrangos veikimas. Šis mastitas gali būti klinikinis ir slaptas.

Latentinis mastitas

Pasireiškia tuomet, kai pirminis mastitą sukeliantis patogenas yra izoliuojamas nuo ketvirčio, taip pat nepastebimas ir somatinių ląstelių skaičiaus padidėjimas. Latentinis mastitas — tai mokslinis terminas, retai vartojamas veterinarijos moksle. Mokslininkai teigia, kad izoliuotų bakterijų kolonijos dažniausiai dauginasi spenio angoje arba kanale, todėl tai nėra tikroji pieno liaukos infekcija.

<http://www.pienoukis.lt/mastito-formos/>

publikuota: www.pienoukis.lt
Saltinis: Kaip laimėti kovą prieš mastitą/W.Nelson Philpot, Stephen C.Nickerson, Arūnas Rutkauskas, Saulius Tušas.

Technika

Grėblj-vartytuvą DOBILAS. Tel. 8~618 22272.

Gerą traktorių MTZ-820 (2006 m., originalas, dirbęs 2000 val.), avižas (apie 12 t), avižų-žirnių mišinį (apie 13 t). Tel. 8~616 01015.

Kultivatorių prie MTZ traktoriaus. Tel. 8~684 90258.

Traktorių T-16 (1987 m.) su inventoriu, melžimo aparatą (lenkiškas) dalimis. Tel. 8~677 11535.

Traktorių T-40 A. Tel. 8~607 30350.

Traktorius iš Japonijos: SHIBAU-RA D195 F (19 AG, dvitiltis, su freza, mažai dirbęs), KUBOTA L1802DT (18 AG, dvitiltis, su freza, mažai dirbęs), bulvių sodinamasis BOMET (2 vagų), dviejų korpusų plūgus WI-ROX, trijų korpusų vagotuvus WI-ROX. Tel. 8~647 40520.

Gerą traktorių MTZ-50 (yra starteris, kaina 1600 Eur/5524,48 Lt, galima derėtis), krautuvą (kabinamas prie traktoriaus, lenkiškas, kaina 1500 Eur/5179,20 Lt, galima derėtis), purkštuvą (400 l, kaina 200 Eur/690,56 Lt, galima derėtis). Tel. 8~624 38078.

Gerą kratytuvą (4 t, švediškas, kaina 1050 Eur). Tel. 8~615 80895.

Grėblj „Dobilas“ (kaina 900 Eur). Tel. 8~682 35725.

Gerą traktorių MASEY FERGUSON 6120 (1996 m., iš Švedijos). Tel. 8~616 80801.

Naują šešiatonę priekabą (perdaryta), variklius: T-40, D-65, A-01 (greiderinis), trijų cilindru vandeniu aušinamas (pilnos komplektacijos), žvaigždinį grėblj vartytuvą, šieno rinktuvą „padborščika“ didžiam rinktuvui, gerą aštuonkojį mėšlo kratytuvą, penkiavagį vagotuvą, šiaudus (rulonuose). Tel. 8~621 27167.

Traktorių T-40. Tel. 8~675 04511.

Itališką grėblj „REPOSI-420“. Tel. 8~655 45795.

Kitas prekes

Šakniavaisių smulkintuvą (kaina 110 Eur), traktorinius porentuvus (3,5 m pločio, kaina 340 Eur; 2,2 m pločio, kaina 170 Eur), traktorines vejines padangas R20 (2 vnt., kaina 300 Eur), R15 (2 vnt., kaina 100 Eur), Lietuvos juodgalvių veislės avis (sukergtos, kaina 90 Eur/vnt.). Tel. 8~698 21678.

Grūdų sėjamažą „Nordstend“ (4 m, geros būklės, kaina — 1796 Eur); plūgą „Kverneland“ (4 korpusų, linginė apsauga, kaina — 1593 Eur); platformą (8 m, tandeminė važiuoklė, pakraunama 20 ruluų, kaina — 1593 Eur); tankinimo volus (sunkūs, kaina — 290 Eur); našų grūdų malūną TDU-2 (naudotas, kaina — 1014 Eur); šieną, laikomą daržinėje (50 ruluų, kaina sutartinė); sėklines bulves „Vineta“ (kaina sutartinė). Tel. 8~628 69321 (Radviliškio r.).

Melžimo aparatus (naujus ir naudotus). Remontuoja bei suteikia garantiją, prekiauja atsarginėmis jų dalimis. Tel. 8~685 26204.

Perka bičių šeimas. Parduoda miežius, avižas ir kviečius. Tel. 8~612 13020.

Parduoda traktorių T-40 AM (1991 m.). Perka traktorių MTZ-82 (mažoji kabina). Tel. 8~607 97425 (Plungėje).

30-ojo gimtadienio proga:

35-ojo gimtadienio proga:

40-ojo gimtadienio proga:

45-ojo gimtadienio proga:

50-ojo gimtadienio proga:

55-ojo gimtadienio proga

60-ojo gimtadienio proga:

65-ojo gimtadienio proga:

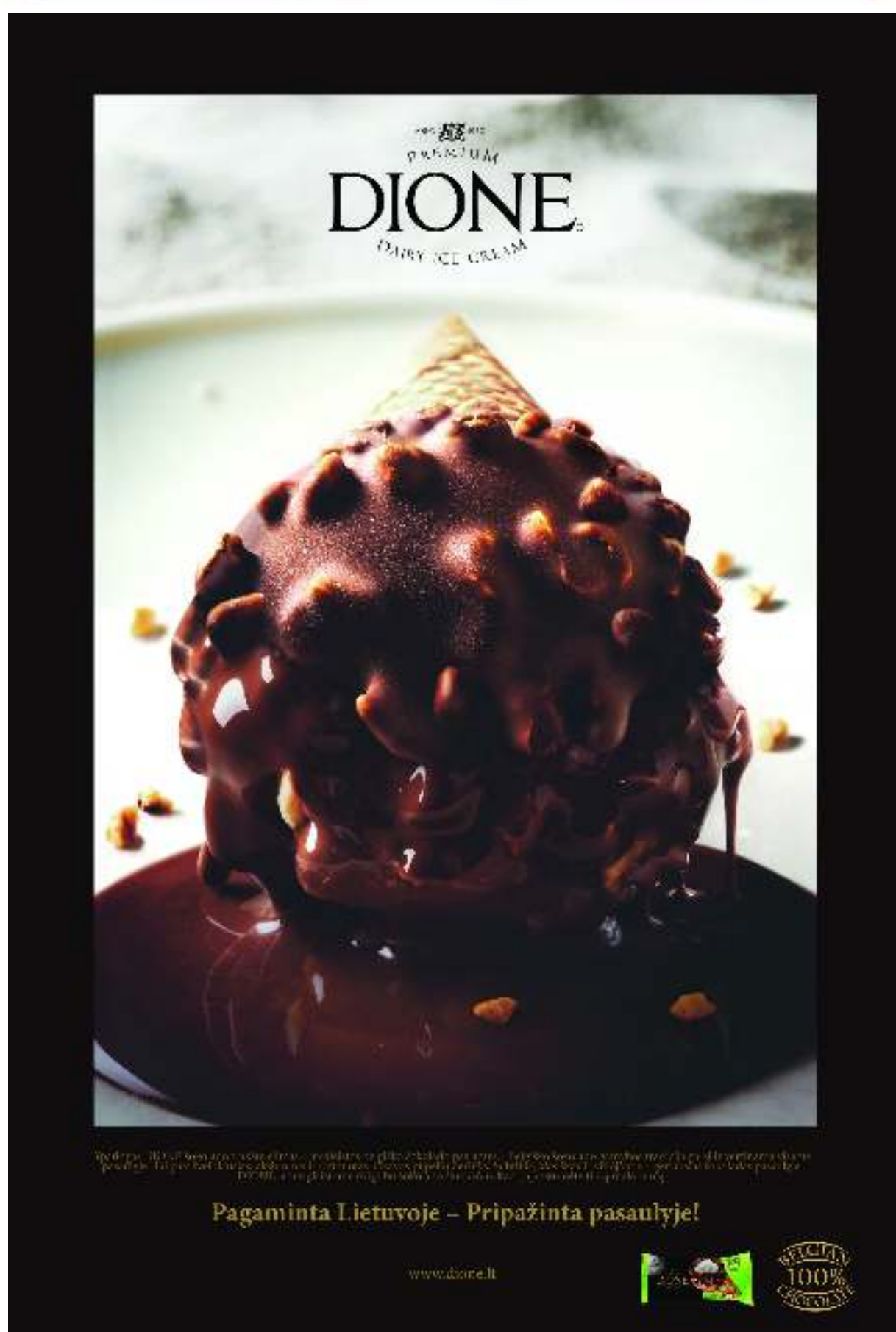
40 metų darbo sukakties proga:

30 metų darbo sukakties proga:

25 metų darbo sukakties proga:

20 metų darbo sukakties proga:

10 metų darbo sukakties proga:

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija,
Lukošų g. 73, LT-87140 Telšiai.
Tel.: 8 444 22391, faksas 8 444 69210,
el. paštas: LPUA.info@gmail.com

Redakcinė kolegija:
Rigilda Šarūnė, Sandra Viraikytė,
Irena Šatnėšienė,
Jolanta Biliūnė, Mindaugas Čekauskas

Spausdino Šiaulių „Tilnago“ spaustuve,
2 so. L. Leidžiūnas
nuo 1996-09-23, kartą per mėnesį.
Tiražas 1000 egz.